

Der vil selvfølgelig ud over Østersøregionen også være behov for en indsats i flere andre lande, om end denne indsats selvfølgelig er begrænset i forhold til indsatsen i vores nær-område.

Må jeg i øvrigt advare mod den forkerte opfattelse at tro, at alt er skidt i Central- og Østeuropa, og alt er godt i Vesteuropa. Faktisk er det rigtigt, at der er meget store forureningsproblemer i Østeuropa. Det er der desværre også i Vesteuropa. Til gengæld er der enorme naturressourcer i det central- og østeuropæiske område, som ikke er ødelagt i samme grad, som vi har ødelagt vores naturressourcer. Derfor er et af de meget spændende samarbejdsområder spørgsmålet om, hvordan vi kan beskytte disse landes naturrigdomme mod den ødelæggelse, vi har undergivet vores naturrigdomme. Jeg synes, det er vigtigt at betone.

Det sidste, jeg gerne vil fremhæve, er, at i disse lande er der ofte en langt større miljøbevidsthed, end vi er klar over. 95 pct. af alle pengene til de miljøinvesteringer, der skal til, regner man med skal komme fra landene selv. Fattige lande med en betydelig lavere levestandard end vores prioriterer miljøet, så derfor glider den danske miljøstøtte ind i et fornemt nationalt mønster, hvor landene selv er optaget af at gøre en indsats. Tag et land som Polen, som rent kvantitativt er den vigtigste samarbejdspartner, vi har i Østersøområdet. I Polen gør man en kæmpe indsats på dette felt.

Derfor har vi, når vi snakker om miljø, ikke bare at gøre med noget, der handler om snævre miljøprojekter. Der er tale om et meget bredt funderet samarbejde, som har til formål at gøre det muligt for Central- og Østeuropa at komme med i det europæiske samarbejde i større udstrækning, som gør det muligt for os at bevare nogle naturrigdomme, som vi har mistet hos os selv, som gør det muligt for os sammen med dem at løse nogle fælles miljøproblemer, som ellers ikke ville blive klaret, og som giver basis for et betydeligt erhvervsmæssigt engagement.

Formålet med vores Øststøtte er ikke at fremme det danske erhvervsliv. Men virkningen af Øststøtteprogrammet er meget betydelige ordrer til dansk erhvervsliv, hvilket jeg synes er helt i orden, og jeg synes, det er fornemt. Hvis det lykkes for os at integrere miljøsynspunkter i sektorprogrammerne i højere grad, end vi hidtil har formået det, er der et endnu bredere erhvervsmæssigt sigte i ordningen, uden at vi fortaber det, der er det egentlige formål, nemlig

at bidrage aktivt til Central- og Østeuropas udvikling på miljøområdet.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den overvejende stærke tilslutning til den besvarelse af forespørgslen, som jeg har givet her i dag, og så knytte nogle bemærkninger til de enkelte indlæg.

Jeg skal ikke komme ind på hele miljøsidens; det har miljøministeren gjort på helt fortræffelig måde. Derimod er der et par spørgsmål, som har været rejst, og som jeg ønsker at komme ind på.

For det første spurgte hr. Jens Hald Madsen til den erhvervsrelaterede Øststøtte. En meget væsentlig del af vores erhvervsrelaterede Øststøtte ydes via IØ-Fonden. IØ-Fonden har siden oprettelsen i 1989 støttet 171 joint ventures mellem danske virksomheder og virksomheder i Central- og Østeuropa. Den samlede værdi af projektinvesteringerne beløber sig til 7,7 mia. kr., hvoraf IØ-Fonden tegner sig for 1,1 mia. kr. Siden 1990 er der hvert år givet midler til IØ-Fonden. I 1996 alene fik fonden tilført 150 mio. kr. samt 100 mio. kr. til miljøinvesteringsfaciliteten for Østersøen. Den administreres også af IØ-Fonden og har det formål at skabe et bedre og sundere miljø.

Det er målet, at IØ-Fonden inden for de næste 3-4 år skal være selvfinansierende, således at indtægterne fra allerede igangsatte projekter skal balancere med udgifterne til investeringer i nye projekter. IØ-Fonden omfatter støtte til alle de central- og østeuropæiske lande, men særligt Polen har siden 1990 tegnet sig for langt den største del af fondens investeringer. Polen er foruden at være et naboland til Danmark med en befolkning på 40 millioner mennesker et meget interessant marked for danske investorer, og IØ-Fonden er i dag en af de største udenlandske investorer i Polen.

Fonden må betegnes som en succes, og fondens indsats må forventes at få yderligere betydning i takt med, at flere Østlande frembyder interessante samarbejdsmuligheder for danske virksomheder.

Jeg har den opfattelse, at den model, der er fundet til at understøtte erhvervsinvesteringer i Østeuropa, er den rigtigste måde at gøre det på og den bedste erhvervsrelaterede Øststøtte, vi kan give.

Hr. Steen Gade rejste spørgsmålet om stipendier til studerende fra de baltiske lande, Polen